

Αν ψάχνετε ένα συγκρότημα το οποίο μπορεί να μετατρέψει τους πιο δυνατούς οργασμούς σας σε μουσική, τότε σας καλωσορίζω στον κόσμο των Mythic Sunship. Οι Δανοί, που για όσους δεν το ξέρουν έχουν κάνει πολύ κόσμο αν τους κουβεντιάξει ήδη από το 2016 και την κυκλοφορία του ΥΠΕΡΕΠΟΥΣ Ouroboros, είναι μια μπάντα που όσο αθώα δείχνει τόσο επικίνδυνη γίνεται όταν ξεκινούν να παίζουν τις πρώτες νότες. Ενταγμένοι το δυναμικό της El Paraiso (το label πίσω από μια άλλη εκπληκτική μπάντα, τους Causa Sui), έρχονται με το τέταρτο κατά σειρά δισκογραφικό τους πόνημα να μας αφήσουν ξανά χαζούς με τον απίστευτο μουσικό πειραματισμό τους, που συνδυάζει space rock, psychedelia, ωμό post-rock και sludge ήχο με γενναίες δόσεις από free jazz, σε ένα αποτέλεσμα που κάνει τον ακροατή να αναρωτιέται από που έρχεται αυτός ο μουσικός όγκος που παράγουν.

Ξεκίνημα για το άλμπουμ με το εντελώς jazz "Resolution", με αυτό το καταραμένο σαξόφωνο να σε κολλάει, και κυριολεκτικά να σε αφήνει απροετοίμαστο για το τι θα ακολουθήσει. Τα πρώτα Space Rock στοιχεία ήδη εμφανίζονται καθώς το κομμάτι προχωρά και το παιχνίδι μεταξύ free jazz και εντελώς εξωγήινου ήχου καλά κρατεί. Σημείο που αξίζει προσοχής, το κλείσιμο πάλι με τον ήχο του σαξοφώνου που έρχεται να σε χαλαρώσει πριν τον οργασμό που ακολουθεί.

Συνέχεια με "Backyard Ritual" και καθαρά ψυχεδελικό ήχο που είτε το θέλεις είτε όχι κολλαείς το μυαλό σου. Πολλά περάσματα από jazz και afro beat, και κάπου εκεί ο ακροατής αρχίζει να ταξιδεύει, καθώς τη σχεδόν μονότονη μπασογραμμή έρχονται να την πλαισιώσουν οι μελωδίες από τις κιθάρες και το σαξόφωνο (πάλι) δημιουργώντας τόσο έντονα συναισθήματα που νιώθεις την ανάγκη απλά να κλείσεις τα μάτια και να αφεθείς ολοκληρωτικά στον ήχο τους.

Έχεις παραδοθεί οριστικά στο ήχο τους πριν καν έρθει το "Last Exit". Όχι ότι θα είχες κάποιο περιθώριο αντίστασης, απλά όταν πλέον έχεις φτάσει εκεί αρχίζεις να αντιλαμβάνεσαι πλήρως τον τίτλο του άλμπουμ "Another Shape of Psychedelic Music".

Προχωρώντας στο "Way Ahead", εσύ που τους ξέρεις από παλαιότερα βρίσκεις στοιχεία από τις δύο πρώτες δουλειές τους. Το σαξόφωνο δεν είναι πρωταγωνιστής πια, και οι κιθάρες, το μπάσο και τα ντράμς κάνουν το παιχνίδι τους, κάνοντας και τον πλέον δύσπιστο να παραδεχθεί το μεγαλείο αυτής της τετράδας.

Προτελευταία στάση με το "Out There", που βρίσκει τους Mythic Sunship κυριολεκτικά να τζαμάρουν, πλήρως απελευθερωμένοι και να παραδίδουν μαθήματα ως πως τον τρόπο που πρέπει να παίζεται ένα καλό ψυχεδελικό κομμάτι.

Έχοντας κάνει ήδη 5 μικρά ταξίδια στα προηγούμενα κομμάτια, όταν φτάνει η στιγμή για την τελευταία στάση με το "Elevation" ήδη νιώθεις πως είσαι σε μια υπερβατική κατάσταση. Απλά κλείνεις τα μάτια κι απολαμβάνεις (κι αν είσαι έξυπνος έχεις ήδη πατήσει το repeat για να μη διακόψεις το ταξίδι).

Έχοντας ήδη την εμπειρία από τις προηγούμενες τρεις δισκογραφικές δουλειές τους, δεν περίμενα κάτι λιγότερο από τους Mythic Sunship. Αψογοί από το πρώτο ως το τελευταίο δευτερόλεπτο, μας παραδίδουν ένα πραγματικά μεστό άλμπουμ σε όλα του. Ο τρόπος που αντιμετωπίζουν τον ήχο που εκπροσωπούν είναι μίλια μπροστά, και καθώς φαίνεται και οι ίδιοι το διασκεδάζουν απόλυτα, μεταφέροντας τον ακροατή τους σε άλλες διαστάσεις. Αν μπορούσα να διαλέξω την καλύτερη κυκλοφορία για το 2018, θα διάλεγα το Another Shape of Psychedelic Music με κλειστά μάτια. Απλά μην στερήσετε τον εαυτό σας από την εμπειρία του να χαθείτε στον ήχο των Mythic Sunship.

Κείμενο: Γιώργος Παρδάλης